

ಒಂದೊಂದೇ ವಿಚಾರಗಳು ತಿಳಿಯುತ್ತಾ ಹೋದವು. ಅವಳಿಗೆ ಯಾವುದೋ ಕಾಯಿಲೆಯಿಂದ ನರಳುವ ತಾಯಿಯಿದ್ದಳು. ಆದರೆ ತಂದೆ ಇರಲಿಲ್ಲ, ಆತ ಯಾವುದೋ ಸಣ್ಣ ಸರಕಾರಿ ನೌಕರಿಯಲ್ಲಿ ನಿವೃತ್ತನಾಗಿ ಅನಾರೋಗ್ಯದಿಂದ ತೀರಿಕೊಂಡಿದ್ದ. ಬರುವ ಒಂದಿಷ್ಟು ಖಂಚಣಿಯಲ್ಲಿ ಇವರ ಜೀವನ ಸಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಬದಲಾಗಿ ಇವರಿಗೆ ಬಂಧು, ಬಳಗ ಯಾರಾದರೂ ಇದ್ದರೋ, ಇಲ್ಲವೋ ಅದರ ಸುಳಿವಿರಲಿಲ್ಲ. ಚೈತ್ರ ಆರ್ಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಪಿ.ಯು.ಸಿ ಪಾಸಾಗಿದ್ದರೂ ಮುಂದೆ ಓದಿರಲಿಲ್ಲ. ಇವಿಷ್ಟು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಅವನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದು ಹೇಗೆಂದರೆ ಚೈತ್ರ ಮನೆಗೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದ ಕೆಲವು ಹೆಂಗಸರು ಯಾವುದೋ ಹಳೆಯ ಹಣ ವಸೂಲಿಗೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದರು. ಆಗಾಗ ಅವರು ಕೆಲವು ಗಂಡಸನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬಂದು ರಂಪಾನ ರಂಪ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಕೆಲವು ಸಲ ಆ ಹೆಂಗಸರು ತಾಯಿ, ಮಗಳಿಬ್ಬರಿಗೂ ಬಾಯಿಗೆ ಬಂದಿಗೆ ಬೈದು, ಕೂಗಾಡಿ, ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಆಗ ಇಡೀ ಬಿಲ್ಡಿಂಗ್ ಜನ ಚೈತ್ರಳನ್ನು ತುಂಬ ಅನುಕಂಪದಿಂದ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದರೆ ವಿನಃ ಯಾರೂ ಅವರಿಗೆ ಸಮಾಧಾನ ಮಾಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಅದನ್ನು ಕಂಡು ಉದಯರಾಜನ ಕರಳು ಚುರುಕ್ ಎನ್ನುತ್ತಿತ್ತು. ಹೀಗೆ ಅವರ ಕೂಗಾಟದ ನಡುವೆ ಚೈತ್ರಳ ಕುಟುಂಬ ಕೆಲವು ರಹಸ್ಯಗಳು ಬಯಲಿಗೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದವು. ಆದರೆ ಇವರು ಆ ಹೆಂಗಸರ ಬಳಿ ಸಾಲ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಏನಾದರೆ ಹಣ ಪಡೆದಿದ್ದರೆ..? ಅಥವಾ ಚೈತ್ರಳ ತಂದೆ ಏನಾದರೂ ಹಿಗ್ಗಾಮುಗ್ಗಾ ಸಾಲ ಮಾಡಿ ತೀರಿಕೊಂಡಿದ್ದನೆ..? ಇಲ್ಲ ಬೇರೆ ಏನೋ ನನ್ನ ಊಹೆಗೂ ಮೀರಿದ್ದು ಇನ್ನೇನಾದರೂ ಘಟಿಸಬಹುದೆ..? ಅದೆಲ್ಲಾ ಉದಯರಾಜನ ಚಿಂತನೆ ನಿಲುಕಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅನಾಯಾಸ ಅವಳ ಮೋಹಕ ರೂಪಕ್ಕೆ ಮಾರು ಹೋಗಿ ತನಗಿವಿಲ್ಲದ ಅವಳನ್ನು ಪ್ರೀತಿಸತೊಡಗಿದ.

ಹೀಗೆ ಒಂದು ದಿನ ರಾತ್ರಿ ಹನ್ನೊಂದು ಹನ್ನೊಂದುವರೆ ಆಗಿತ್ತು. ಉದಯರಾಜ ತನ್ನ ಡ್ಯೂಟಿ ಮುಗಿಸಿಕೊಂಡು ರೂಮಿಗೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದ. ಯಾವುದೋ ಒಹು ಮುಖ್ಯ ಕೆಲಸವಿದ್ದಿದ್ದರಿಂದ ತಡವಾಗಿತ್ತು. ತನ್ನ ಎದುರು ಮನೆಯ ಬಾಗಿಲು ತೆರೆದೇ ಇತ್ತು. ಹೊಸಿಲನಾಚೆ ಚೈತ್ರ ಒಂದೇ ಸವನೆ ದುಬಿಸಿ ಅಳುತ್ತಿದ್ದಳು. ಉದಯ ಮನ ಮಿಡಿಯಿತು.

'ಏನಾಯ್ತು..? ಯಾಕೆ ಹೀಗೆ ಅಳುತ್ತಾ ಇದ್ದೀರೀ..?'

ಕೇಳಿಯೇ ಬಿಟ್ಟ ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ ಆಕೆಯನ್ನು ಎಂದಿಗೂ ಮಾತಾಡಿಸುವ ಗೋಜಿಗೆ ಹೋಗಿರಲಿಲ್ಲ.

'ಸರ್, ನಮ್ಮ ತಾಯಿಗೆ ಉಬ್ಬಸ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿದೆ, ಹಿಂಸೆಯಿಂದ ಒದ್ದಾಡೋದು ನೋಡೋಕೆ ಆಗ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ಆಸ್ಪತ್ರೆಗೆ ಹೋಗ್ಬೇಕು, ಸಹಾಯ ಮಾಡ್ಬೇರೆ' ವಿನಯದಿಂದಲೇ ಚೈತ್ರ ಕೇಳಿದಳು.

ಉದಯ ಅನುಮತಿಯನ್ನು ಕೇಳದೆ ಅವಳ ಮನೆ ಒಳ ಹೋದ. ಆ ವಯಸ್ಸಾದ ಜೀವ ನೋವಿನಿಂದ ನರಳಾಡುವುದನ್ನು ಗಮನಿಸಿದ. ಕೂಡಲೇ ಓಲಾ ಕ್ಯಾಬ್ ಬುಕ್ ಮಾಡಿ ಹತ್ತಿರದ ಆಸ್ಪತ್ರೆಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋದ. ಆ ಇಡೀ ದಿನ ರಾತ್ರಿ ಚೈತ್ರಳ ಜೊತೆ ತಾನು ಆ ಹಿರಿ ಜೀವದ ಆರೈಕೆ ಮಾಡಿದ. ವೈದ್ಯರು, ಔಷಧಿ ಎಂದು ದಣಿವು ಲೆಕ್ಕಿಸದೆ ಓಡಾಡಿದ. ಎಲ್ಲಾ ಖರ್ಚನ್ನು ತಾನೇ ಭರಿಸಿದ. ಅವನ ಕಾಳಜಿಗೆ ಚೈತ್ರ ಮಾರುಹೋದಳು. ಒಂದೇ ಇರೂಳಿನಲ್ಲಿ ಒಹು ದಿನದ ಗೆಳೆಯರಂತೆ ಆಪ್ತರಾದರು.

ಉದಯ ತನ್ನ ಕಂಪನಿಗೆ ಒಂದೆರಡು ದಿನ ರಜೆ ಹಾಕಿ ಸಂಪೂರ್ಣ ಚೈತ್ರಳ ತಾಯಿಯ ಆರೈಕೆಯಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಸಿಕೊಂಡ.

ಮತ್ತೆ ಅವರನ್ನು ಮನೆಗೆ ಶಿಫ್ಟ್ ಮಾಡೋವರೆಗೂ ಎಲ್ಲ ರೀತಿಯಿಂದಲೂ ಅವರಿಗೆ ಸಹಕರಿಸಿದ್ದ. ಈ ನಡುವೆಯೇ ಒಂದು ದಿನ ಉದಯ ತನ್ನಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ಉಳಿದಿದ್ದ: ಕೆಲವು ಹೆಂಗಸರು ಬಂದು ಹಣದ ವಿಷಯವಾಗಿ ಜಗಳವಾಡುತ್ತಿದ್ದುದರ ಬಗ್ಗೆ ಚೈತ್ರಳಿಗೆ ಕೇಳಿದ.

'ಅಮ್ಮ, ತಂದೆ ತೀರಿದ ಮೇಲೆ ಕುಟುಂಬ ನಿರ್ವಹಣೆಗಾಗಿ ಈ ಏರಿಯಾದ ಕೆಲವು ಹೆಂಗಸರನ್ನು ಸೇರಿಸಿಕೊಂಡು ಚೀಟಿ ವ್ಯವಹಾರ ಸುರು ಮಾಡಿದ್ದಳು. ಅದರಲ್ಲಿ ಒಂದಿಬ್ಬರು ಮೋಸ ಮಾಡಿ ಊರು ಬಿಟ್ಟು ಹೋದರು. ಅಂದಿನಿಂದ ಈ ಸಮಸ್ಯೆ ನಮ್ಮ ಬೆನ್ನಿಗೆ ಬೇತಾಳದಂತೆ ಜೀವ ಹಿಂಡುತ್ತಿದೆ. ಯಾರೋ ಮಾಡಿದ ತಪ್ಪಿಗೆ ನಾವು ನರಳುವಂತಾಗಿದೆ' ಎಂದು ಮರುಗುತ್ತಲೇ ಹೇಳಿದ್ದಳು.

'ಸಾಧ್ಯವಾದರೆ ನನಗೊಂದು ಒಳ್ಳೆಯ ಕೆಲಸ ಕೊಡಿಸಿ, ನಿಮ್ಮಿಂದ ತುಂಬ ಉಪಕಾರವಾಗುತ್ತೆ ಮತ್ತು ಸಮಸ್ಯೆಗಳಿಗೆ ಪರಿಹಾರನೂ ಸಿಗುತ್ತೆ' ಎಂದು

ಉದಯನ ಬಳಿ ಕೇಳಿಕೊಂಡಿದ್ದಳು.

ಅವತ್ತೇ ಆಕೆಯ ಎಲ್ಲ ವಿವರಗಳನ್ನು ಕಲೆ ಹಾಕಿ ತಾನೇ ಒಂದು ಪ್ರೊಪ್ಪೆಲ್ ತಯಾರು ಮಾಡಿ ತನ್ನ ಕಂಪನಿಯ ಹೆಚ್.ಆರ್ ಗೆ ತಲುಪಿಸಿ ವಿನಯಿಸಿ ಕೊಂಡಿದ್ದ. ಅದೇ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಆ ಕಂಪನಿಯಲ್ಲಿ ರಿಸೆಪ್ಷನಿಸ್ಟ್ ಹುದ್ದೆ ಖಾಲಿ ಇರುವುದರಿಂದ 'ನಾಳೆಯೇ ಬಂದು ಜಾಯಿನ್ ಆಗೋಕೆ ಹೇಳಿ ಬಿಡಿ' ಎಂದು ಹೆಚ್.ಆರ್ ವಿಭಾಗದವರು ಹೇಳಿದ್ದೇ ತಡ. ಉದಯನ ಮನಸ್ಸು ಹಾರುವ ಹಕ್ಕಿಯಾಗಿ ಸಂಭ್ರಮಿಸಿತ್ತು. ಆದರೆ ಮುಂದೆ ಇದೇ ಆತನ ನೋವಿಗೆ ಕಾರಣವಾಗಬಹುದು ಅಂತ ಆತ ಕನಸಿನಲ್ಲೂ ಎಣಿಸಿರಲಿಲ್ಲ.

ಮೊದಲೇ ಸುಂದರಿಯಾಗಿದ್ದ ಚೈತ್ರ ರಿಸೆಪ್ಷನಿಸ್ಟ್ ಹುದ್ದೆಗೆ ಹೇಳಿ ಮಾಡಿಸಿದಂತಿದ್ದಳು. ಅವಳ ಲವಲವಿಕೆ, ಚುರುಕುತನಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಮಾರುಹೋದರು. ಬರುಬರುತ್ತಾ ಅವಳು ತನ್ನ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಭದ್ರಪಡಿಸಿಕೊಂಡಳು. ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ಮತ್ತಷ್ಟು ಹಿಡಿತ ಸಾಧಿಸಿದಳು. ಕೆಲವೇ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ತನ್ನ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಬದುಕಿನ ಕೆಲವು ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಬಗೆಹರಿಸಿಕೊಂಡು ನಿರುಮ್ಮುಳವಾಗಿ ಜೀವಿಸತೊಡಗಿದಳು. ಈ ನಡುವೆ ಇದ್ದಕ್ಕಿಲ್ಲಾ ಕಾರಣವಾದ ಉದಯನನ್ನು ಮರೆತಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವರ ಸ್ನೇಹ ಆಪ್ತವಾಗುತ್ತ ಹೋಗಿತ್ತು.

ಬರುಬರುತ್ತಾ ಉದಯ ಚೈತ್ರಳ ಮನೆಯ ಸದಸ್ಯನೇ ಆಗಿ ಹೋದ. ಅಲ್ಲೇ ಊಟ, ತಿಂಡಿ ಅಲ್ಲದೆ ಜತೆಗೆ ಓಡಾಡಿ ಶಾಖಿಂಗ್ ಮಾಡುವುದು, ಸಿನಿಮಾ ನೋಡುವುದು, ಆಗಾಗ ಚಿಕ್ಕ ಚಿಕ್ಕ ಟ್ರಿಪ್ ಹೋಗುವುದು ಎಲ್ಲವು ಮುದವಾಗಿ ಸಾಗಿದ್ದವು. ಮಿಗಿಲಾಗಿ ಒಂದೇ ಕಂಪನಿಯಾಗಿದ್ದರಿಂದ ಜತೆಯಾಗಿಯೇ ಹೋಗುವುದು, ಬರುವುದು ಒಬ್ಬರಿಗಾಗಿ ಒಬ್ಬರು ಕಾಯುವುದು ಸಾಗಿದ್ದವು.

ಈ ನಡುವೆ ಉದಯನ ಮನೆಯವರು 'ಓದು ಆಯಿತು, ಈಗ ಒಳ್ಳೇ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ದ್ದೀಯೆ, ಮತ್ತೇಕೆ ತಡ? ಹುಡುಗಿ ನೋಡೋಕೆ ಊರಿಗೆ ಬಂದು ಬಿಡು' ಎಂದು ಎರಡು, ಮೂರು ಸಲ ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡಿದ್ದೇ ತಡ ಇನ್ನು ತನ್ನ ಪ್ರೀತಿಯನ್ನು ಚೈತ್ರಳ ಮುಂದೆ ಹೇಳಿ ಬಿಡಬೇಕು, ಇನ್ನು ವಿಳಂಬ ಬೇಡವೆಂದು ತನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಗಟ್ಟಿ ನಿರ್ಧಾರ ಮಾಡಿದ. ಆದರೆ ಚೈತ್ರಳಿಗೆ ಅಂತಹ ಯಾವುದೇ ಭಾವನೆಗಳಿರಲಿಲ್ಲ. ಇದ್ದರೂ ಖಚಿತ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಅವಳು ತನ್ನ ಪ್ರೀತಿಯ ಕೋರಿಕೆಯನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾಳೆ ಎನ್ನುವ ಭರವಸೆ ಮಾತ್ರ ಬಲವಾಗಿತ್ತು. ಸುಮಾರು ಸಲ ತನ್ನ ಪ್ರೀತಿಯನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದ್ದ. ಆದರೆ ಆಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಹೆದರಿಕೆಯಿಂದ ಸುಮ್ಮನಾಗಿದ್ದ.

ಅಂದು ಸಂಜೆ ಎಂದಿನಂತೆ ಕಂಪನಿಯ ಹೊರಗಡೆ ಉದಯ ಚೈತ್ರಳಿಗಾಗಿ ಕಾಯುತ್ತಾ ನಿಂತಿದ್ದ. ಸಮಯ ಆರು ಮೇಲಾದರೂ ಬರದೇ ಇದ್ದಾಗ ಫೋನು ಮಾಡಿ, 'ಬೇಗ ಬಾ ಚೈತ್ರ ಟೈಂ ಆಗಿಲ್ಲ' ಅಂತ ಕರೆದ. ಇವತ್ತು ಹೇಗಾದರೂ ಮಾಡಿ ಆ ಪತ್ರ ಕೊಡ್ಬೇ ಬೇಕು ಎಂಬ ನಿರ್ಧಾರ ಮಾಡಿದ್ದ.

'ಏ ಲ್ಯಾಮ್ ಸಾರಿ ಉದಯ, ನಿನಗೆ ಹೇಳೋದೆ ಮರೆತು ಹೋಯಿತು. ಇವತ್ತು ಹೆಚ್.ಆರ್ ಮ್ಯಾನೇಜರ್ ರವಿಕುಮಾರ್ ಅವರು ನಾನೇ ನಿನ್ನ ಮನೆಗೆ ಡ್ರಾಪ್ ಮಾಡ್ಬೇನಿ ಅಂತ ಹೇಳಿದ್ದು, ಅದಕ್ಕೆ ನಾನಿಲ್ಲೇ ಅವರಿಗೆ ಕಾಯ್ತಾ ಇದ್ದೆ. ಅವರೇನೋ ಮೀಟಿಂಗ್‌ನಲ್ಲಿ ಇದ್ದಾರೆ. ನಾನು ಅವರ ಜೊತೆಗೆ ಬರ್ಬೇನಿ. ನೀನು ಹೋಗು, ಕಾಯಬೇಡ' ಎಂದು ಹೇಳಿದಳು.

'ಸರಿ ನೀನು ಆ ಅಂಕಲ್ ಜತೆನೇ ಬಾ..' ಅಂತ ತಮಾಷೆಯಾಗೇ ಹೇಳಿ ಕಾಲ್ ಕಟ್ ಮಾಡಿ ಬೈಕ್ ಹತ್ತಿ ಹೊರಟ.

'ಛೂ..ಈ ರವಿಕುಮಾರ್‌ಗೆ ವಯಸ್ಸಾದ್ದು ಹುಡುಗಿಯರನ್ನು ಕಂಡರೆ ಜೊಲ್ಲು ಸುರಿಸೋ ಬುದ್ದಿ ಮಾತ್ರ ಬಿಡ್ಬಿಲ್ಲ. ಚೆನ್ನಾಗಿದ್ದರೂ ಹುಡುಗಿಯರನ್ನು ಕಾರಲ್ಲಿ ಕೂಡಿಸಿಕೊಂಡು ತಿರುಗುವ ಶೋಕಿ ಬೇರೆ, ಬಾಂಡ್ಡಿ ನನ್ ಮಗನಿಗೆ' ಎಂದು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲೇ ಬೈದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದ.

ಉದಯ ಹೀಗೆ ಬೈದುಕೊಳ್ಳಲು ಕಾರಣವೂ ಇದೆ. ರವಿಕುಮಾರ್ ನ ಅತಿಯಾದ ಕಾಮಾಸಕ್ತಿಯಿಂದ ರೋಷಿ ಹೋಗಿದ್ದ ಹೆಂಡತಿ ಈತನಿಗೆ ಡೈವೋರ್ಸ್ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾಳೆ ಎನ್ನುವ ವಿಷಯ ಕಂಪನಿಯಲ್ಲಿ ಕಂದಾಡಿ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ತಿಳಿದು ಹೋಗಿತ್ತು. ಈ ಚಪಲ ಚೆನ್ನಿಗರಾಯ ಹೆಂಡತಿ ಜತೆ ಇದ್ದಾಗಲೇ ಕಂಪನಿಯಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಅಧಿಕಾರ ದುರುಪಯೋಗಪಡಿಸಿಕೊಂಡು ಸುಮಾರು ಮಹಿಳಾ ಉದ್ಯೋಗಿಗಳ ಮೇಲೆ ತನ್ನ ಹೊಲಸು ಬುದ್ದಿ ತೋರಿಸಿ ಉಗಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದ. ಅವನ ನಾಯಿ ಬುದ್ದಿಗೆ ಕೆಲವರು ಅಸಹಾಯಕವಾಗಿ ಮೈಯೊಡ್ಡಿದ್ದು ಇದೆ. ಇನ್ನು ಕೆಲವರನ್ನು ಅಂತಹ ಸಂಧಿಗತೆಯಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿಸಿ